

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum
Societatis Iesv instituit**

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniæ Agrippinæ, 1602**

In varias Africæ regiones penetrant nostri. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

publicos actus, ad quos Religiosi convenire
solent, cum caritate invitare, & suscipere
nec eis quisquam nostrum publicè, vel occid-
è audeat detrahere.

IN VARIAS AFRICAE RE-
giones penetrant nostri.

CAPVT XVIII.

HOc præterea anno millesimo
quingentesimo quadragésimo
octauo, nostri in interioris, atq;
exterioris Africæ oras penetrarunt. Nā
ex Lusitania in Mauritiam ad Chri-
stianos captiuos redimendos, missi
sunt P. Ioannes Nugnetius, is qui Ac-
thiopiæ Patriarcha postea Gog mortu-
us est, & P. Ludouicus Gonzalez à Came-
ra: qui in commisso sibi munere egre-
giam operam posuerunt, magna sua
patientia & vigilantia, nec minori
miserorum hominum salute. Multos
enim labantes in fide confirmarunt:
lapsos reuocarunt: afflictos, ac mœren-
tes consolati sunt: viros, fœminas, pue-
ros, puellas conquisito pretio à crude-
li seruitute redemerunt: suoque officio
diligenter perfuncti, in Lusitaniam re-
uenerunt.

In Congum verò, extremæ occidentalis Aethiopiæ Regnum, quatuor ex nostris nauigarunt. Nam cum Emanuel Lusitaniæ Rex, Christi nomen amplificari cuperet, homines certos, atque ad eam rem idoneos misit, qui Euangelij lumen in maritimas Africae regiones inferrēt. Quod quidem multis in locis factum est: & cælestis doctrinæ semen in Cōgi etiam solo spatium. Illud tamē postea cultorū vel peruersitate, vel inopia exaruit: donec à Ioanne III. Lusitaniæ Rege, Emanuelis pietate atque hæreditate filio, anno 1548. eò nostri missi sunt, vt oppressū illud fidei semen (si quid adhuc superesset) excitarent, & deserta, atque inculta excolerent: quod illi quidem initio feliciter præstiterunt. Rex enim ipse Congi bapuzina suscepit, & pluri alij eius exemplum secuti sunt.

Postea vero cum illorum mores nostri ad fidem exigerent, ipsi autem fidem ad libidinem suam detorquerēt, & barbarus Rex vitam Christiano homine indignam, non solum ipse profiteretur, sed alios eodem etiam exemplo inuitaret, vel imperio cogeret, nostri ne porcis margaritas proijcerent, à quibus disrumperentur,

po

post cognitionem retrorsum conuer-
 sis, ab eo, quod illis traditum erat, san-
 cto mādato, posteriora priorib. dete-
 riora fierēt, aliō se transtulerūt, Multi
 enim, ut ait Paulus, bonam conscien-
 tiam repellentes, circa fidem naufra-
 gae unt. Nec meliorem sanē exitum
 habuit nostrorum in Angolam profe-
 ctio. Nā cum Angolæ Rex in magno
 se Christianæ fidei desiderio esse ostē-
 disse, eius precibus adductus Rex Lu-
 staniæ, aliquot ad illum ex nostris
 mittendos curauit: quibus Oratorem
 suum cum magnis ad ipsum Regem
 muneribus adiunxit, quō benigniūs
 reciperentur. Qui sanē ut à barbaro
 Rege suscepti quidem primo humani-
 ter sunt, postea verō missis à Rege Lu-
 stano muneribus, pecuniaque con-
 sumpta, in carcerem coniecti: vbi cum
 Regio Legato, magno suæ patien-
 tiæ fructu, multos annos asseruati sūt.
 Itaque quamuis nostri ex hac mis-
 sione homines illos barbaros ad hu-
 manitatem, & Christianam mansue-
 tudinem non traduxerint, patientiæ
 tamen & fortitudinis suæ fructum vel
 maximum perceperunt: & pro Chri-
 sto aduersa multa patiēdo, moriēdi-
 que desiderio merita sua cumularunt.

1. Tim. 1.